

गुहांबुद्धिम् ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ इति शांतिप० मो० नै० भा० पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ युवैवमोक्षार्थं यते तेत्युक्तं तत्र मोक्षसाधनं यज्ञादिद्वारा धनमेव निर्धमानां तु दुर्लभो मोक्ष इति मन्वानः पृच्छति धनिन इति धनिनां कः किरूपः केन प्रकारेण सुखदुःखयोर्मुक्तिसंसारयोरगमः कथंच निर्धनानां सुखदुःखागम इत्यर्थः स्वतंत्रिणः स्वशास्त्रानुसारिणः ॥ १ ॥ अमृतत्वस्य तु नाशास्ति वित्तेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशुरिति श्रुत्यनुसाराद किंच ना एवमुच्यंते न तु धनिन इत्युत्तरयति अत्रापीति शंआत्मसुखं तेन पाकः रागद्वेषादिराहित्या निर्मलः शंपाकस्तर्कके धृष्टे मुनिभिश्चतुरंगुले इत्यनेकार्थः तेन शंपाकेन यद्गीतं तत्मां प्रतिकश्चिदब्रवीदिति द्वयोः संबंधः ॥ २ ॥ कुचैलेन कुवसेण निर्धनत्वाद्नाच्छादनहीन इत्यर्थः ॥ ३ ॥ ४ ॥ अभिसंनयेत्तद्वैवं यदि प्रापयेत्तर्हि न संदृष्येदित्यादिना

किं ते धनैर्बाधवैर्वापि किं ते किं ते दारैर्ब्राह्मणयो मरिष्यसि ॥ आत्मानमन्विच्छ गुहां प्रविष्टं पितामहास्ते क्व गताः पिता च ॥ ३८ ॥ भीष्म उवाच पुत्रस्यैतद्वचः श्रुत्वा यथा कार्षीत्पितानृप ॥ तथा त्वमपि वर्तस्व सत्यधर्मपरायणः ॥ ३९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिपर्व० मोक्षधर्म० पितापुत्रसंवादकथने पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच धनिनश्चाधनाये च वर्तयंते स्वतंत्रिणः ॥ सुखदुःखागमस्तेषां कः कथं वा पितामह ॥ १ ॥ भीष्म उवाच अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ शंपाकेनेह मुक्तेन गीतं शांतिगतेन च ॥ २ ॥ अब्रवीन्मां पुरा कश्चिद्ब्राह्मणस्यागमाश्रितः ॥ क्लिश्यमानः कुदारेण कुचैलेन बुभुक्षया ॥ ३ ॥ उत्पन्नमिह लोके वै जन्मप्रभृतिमानवं ॥ विविधाम्युपवर्तते दुःखानि च सुखानि च ॥ ४ ॥ तयोरेकतरे मार्गं यदेनमभिसन्नयेत् ॥ न सुखं प्राप्य संदृष्येन्नासुखं प्राप्य संज्वरेत् ॥ ५ ॥ न वै चरसि यच्छ्रेय आत्मनो वा यदीशिषे ॥ अकामात्मापि हि सदा धुरमुद्यम्य चैव ह ॥ ६ ॥ अकिंचनः परिपतन् सुखमास्वादयिष्यसि ॥ अकिंचनः सुखं शेते समुत्तिष्ठति चैव ह ॥ ७ ॥ अकिंचन्यं सुखं लोके पथ्यं शिवमनामयं ॥ अनमित्रपथो ल्येष दुर्लभः सुलभो मतः ॥ ८ ॥ अकिंचनस्य शुद्धस्य उपपन्नस्य सर्वतः ॥ अवेक्षमाणं लोको कान्तुल्यमिह लक्षये ॥ ९ ॥ अकिंचन्यं च राज्यं च तुलया समतोलयं ॥ अत्यरिच्यत दारिद्र्यं राज्यादपि गुणाधिकं ॥ १० ॥

संबंधः मार्ग इति प्रथमांतपाठे तु संनयेत्संप्राप्नुयात् ॥ ५ ॥ न वै इति कामादिधर्मवानात्मा चित्तं कामात्मा कामः संकल्पो विचिकित्सा श्रद्धा श्रद्धा धृतिरधृतिर्हीर्षीर्भीरित्येतत्सर्वमन एवेति श्रुतेः त्वंतु स्वरूपेण अकामात्मापि मनस्तादास्यात् भ्रांत्या तप्तायः पिडवत् कामात्मेव सन् धुरमुद्यम्य धैर्येण योगांगगणभारं चोद्धृष्येयः मोक्षं प्रति न चरसि नाभिमुखो भवसि यत्तत्र किं हेतुरात्मनश्चित्तस्य न ईशिषे न ईश्वरो भवसि उपालंभोयं तेन चित्तस्य स्वाधीनत्वात् श्रेय आचरेदित्यर्थः ॥ ६ ॥ नास्ति किंचन धनदारादिकं यस्य सः अकिंचनः परितः पतन्मच्छन् अनिकेतश्चरन्तित्यर्थः ॥ ७ ॥ पथ्यं मोक्षमार्गादिनपेवं अनामयं निर्विघ्नं अनमित्रपथः शत्रुवर्जितः पंथाः दुर्लभः कामिनां सुलभः पारतंभ्याभावात् ॥ ८ ॥ उपपन्नस्य वैराग्यसंपन्नस्य ॥ ९ ॥ १० ॥